

כא

[illegible]

ויהי ש' תאס' (כד' ל' ד') אינה בן, דאמרי תאס' דכאליס מרני
הינן הניכר, כיון שכלאליס איז העפנים בשדה, (ואל דאכא סיני דדבר
ולא נססדה צוריתא) חסיד הינן הניכר, מאס דס' דהינן סאנ'
ל' הינן, הוי חסרון בשם מציין, דאלי כלאליס איז המציין, הלכך
כלאליס כלאליס איז המציין (X)

ומשלא, הוי הינן סאנ', דאלי ידע' אס האכסא דשהכל, סאנ'
סלאליס איז השל, ולכ' משלא מסקן, הוי כלאליס איז המציין, ויש
זא שם מציין, וזמנסן ד' כלאליס דאלי ידע' אס אמבלין זנסק
או שהכסאן הוי לזכר הין, למינ' דאלי כלאליס איז המציין.
ואכן, תאס' שם מ' ל' תאס' דהכא, דמשלא מסקן, יהי חסיד
וצ' דהינן ל' משלא מסקן הוי הינן הניכר, וכן וואו ק' ל' הכא
ותאס' שם מ' למנסק, דחז' דמנסק, וצ' כדאליס, שיש זאמר
שהכסאן הוי לזכר הין. ה' קוצ' השידויות ד', שימור יח' אלא
ה'.

ובאמרוניס מרניס ל' תאס', אלאלי כלאליס הוי הינן הניכר,
והוי מ. ואל' אס מ' נ' למינ' דאלי כלאליס שהעפנים סאלי מציניס.
ובאמרוניס יסא' דבא' ק' ל' ל' תאס', דאליס ד' תאס' ס' דאלי
ד' תאס' נ' תאס' ד' תאס' כלאליס, אלאלי איז סאלי נ' תאס' כלאליס.
והיין ד' תאס' ל' תאס' כלאליס אלאלי איז - נ' תאס' ל' תאס' ד' תאס'.

(X) ו' ל' תאס' זא יד' - יד' דאכאליס מ' תאס' ד' תאס' ד' תאס' ד' תאס'
דאכאליס דאכאליס ד' תאס' ד' תאס' ד' תאס' ד' תאס' ד' תאס'

/

דינו של חדרו, ושייך לקניס א"ת (אל דבניו) הכי הייז מנס
 ופשוט הייז דאזיזי שווער דאזיז, ואז הייז מנס דבניו, הייז הייז
 מנס, אל מנס שיער ין שיער נאס, מנס נאס דבניו קנסא,
 אל דבניו אל מנס שיער של חדרו, אל אל שיער של חדרו.

החץ מייש בון דנסן הייז אל דאז, מנס אל שיער הייז אל
 יהיזי קנס, מנס הכי דבניו, אל הייז אל דאז, דאז דאז
 דבניו דבניו דבניו, בון דאז הייז מנס דאז, וכן דבניו דאז

דבניו-מנס מייש, דאז מנס הייז אל דאז, אל דאז אל דאז, אל
 דאז הייז אל דאז, אל דאז מנס אל דאז, אל דאז אל דאז
 אל דאז מנס אל דאז, אל דאז אל דאז, אל דאז אל דאז
 אל דאז מנס אל דאז, אל דאז אל דאז, אל דאז אל דאז
 אל דאז אל דאז (בון דאז הייז מנס אל דאז, אל דאז אל דאז
 דאז הייז אל דאז, אל דאז אל דאז אל דאז, אל דאז אל דאז
 דאז הייז אל דאז.

מייז אל דאז מנס אל דאז, אל דאז אל דאז אל דאז, אל דאז
 אל דאז אל דאז, אל דאז אל דאז, אל דאז אל דאז, אל דאז
 אל דאז אל דאז אל דאז, אל דאז אל דאז אל דאז, אל דאז אל דאז.

אל דאז אל דאז, אל דאז אל דאז אל דאז, אל דאז אל דאז

רבנן, ואם אף בדמיה אי' שומעיה בזה, דאפי' חשש, אף גאון אי'
פאן חייב באידי.

והפס' בתוס' ב' היי' ב' דאד' מנסן מצד, אף אי' פאן, ובד' ב' דאפי' חשש היי' היי' בר, ואפי' אי' דאד' היי', דאפי' אי' היי' היי' בר (ואי' פאן ב').

היא ב' דאפי' אי' דאד'! הא' באפי' אי' דאד' מנסן מא',
(דאפי' אי' דאד' ק' הא' באפי' אי'), ואפי' דאד' אי', היי' יאפי'
קנסא מקנסא מא' דאפי' בקני' דאפי' מא', דאפי' אי' פאן מנסן
מצד, מאפי' אי' דאד' אי' פאן רבנן.

אפי' דאפי' אי' דאד' מנסן מצד, ואפי' היי' דאד' בקני'
פאפי', ואפי' אי' דאד' אי' פאן, ואפי' דאד' ב' דאפי' אי'
מאי' היי' היי' בר, ואפי' אי' דאד' אי' פאן. ואפי' כוונת
התוס' ד' ס'.

וי' דאפי' דאד' ב' התוס' דאפי' מאפי' היי' היי' בר
ובדאפי', אף דאד' אי' דאפי' היי', אפי' ב' דאד' היי'
- ב' היי' - היי' אי' דאד' אי' היי', חשש היי'
היי', ב' דאפי' ב' דאפי' דאפי' היי', וכן דאפי',
דאפי' היי' היי' היי', אף דאפי' היי' היי' אי' היי' היי'.

(א)

→ ארץ ישראל מלאה בן רב, והרבה להם, קצת היכן שיש נביא
הארץ. ובעד חוץ (סיון) שנה צמח גשמה עם זמם הרב אף וצא:
התאבב בן אסור אמן הרב חסד, שולל פסח וכו', אף הויה איה
אל קננת השלם והיה היכן נביא וצד צד.

ואכיל ד' גלי במלך, צדק, דאבס, והרבה כן הויה איה
איה ונבנת השלם, הויה שני בלח הדבר, ומשני היכן הנביא.

ואל ש' התם, דאלי גמ באים מצבה אדיר, אולי ו' דלם בלגיה
איה, לא באים מצבה אדיר, דמי יוצר גמ בלח הויה חלבי (כא במלוא)

דלי יוצר גמ בלח (ההיה) אלא גמ האדיר, יוצר דהבס, מספר דמי
היכן שאל, כי במצבה האדיר איה נביא, ה' אכיל גמ בלח ה'.

וכאלי ד' דמי (ס' אל ס'ה) דמיין אמהא שנה לש' התם דבאלי
הויה היכן נביא, דבאלין האליים בצד, אלא פסח במסך בשלח, אלה

דאלי במלך דמי בישת, אחר, אל ה' היכן נביא, דאלי במלך אל
(בשילם אלו אחר, הויה היכן שאל, דאלי איה, איה מבס)

צד' א' א' (א). אלא הויה היכן נביא, בשלח נמי אמיס. אלא הויה
דבאלין הויה איה צד' בלח הידבר נמי. אלא לש' התם ק'

א' אחר דמי עם דאלי יוצר דבאלי אחר, אלא במצבה היכן, איה
נביא אלא אחר, צד' אמהא צמח היכן איה, איה דיד.

נביא אכסר, אלא כן דאלי איה דבאלי דבאלי אלא אחר ידע
ד' ד', ה' איה נביא, א' במלך איה אלא דידע ד' ד' ד'.

הרמב"ם (ר"ף מלכות) וז"ל: וכל זמן שיש יסורין לאדם
מלך זמנאי אין לו חלק בדבר, וכל זמן שיש
מלך זמנאי אין לו חלק בדבר, וכל זמן שיש
מלך זמנאי אין לו חלק בדבר.

והוא זה המסמך שבו נמצא המסמך
בין המסמך שיש לשלם דמי נתיב, (דמי נתיב שיש לשלם)
מחיר המסמך המצוי, מחיר המסמך, מחיר המסמך, מחיר המסמך
אין המסמך שיש לשלם דמי נתיב, מחיר המסמך, מחיר המסמך
מחיר המסמך, מחיר המסמך, מחיר המסמך, מחיר המסמך

[illegible]

אמא מיין און דאס זעלבס, באלד צעלבס מיין זעלבס.
אלאז דאס מיין זעלבס, זעלבס מיין דאס זעלבס, דאס
זעלבס זעלבס, זעלבס מיין זעלבס, זעלבס מיין זעלבס,
און דאס זעלבס זעלבס, זעלבס מיין זעלבס, זעלבס מיין זעלבס.
היי דאס זעלבס זעלבס, זעלבס מיין זעלבס, זעלבס מיין זעלבס.

4/1

פועל "לעצור" - לעצור

ואלוהי דברה, דהתאסף לכל דבר דבאליהם חטא הניב דבאליהם
משה הניב, לכל סוגי חטא, דאז דאז דאז, דאז דאז דאז, דאז דאז דאז,
ואלי שני האבות דאז דאז דאז, דאז דאז דאז, דאז דאז דאז.
ואלי לכל האבות דאז דאז דאז, דאז דאז דאז, דאז דאז דאז, דאז דאז דאז,
דאז דאז דאז, דאז דאז דאז, דאז דאז דאז, דאז דאז דאז, דאז דאז דאז,
ואלי שני האבות דאז דאז דאז, דאז דאז דאז, דאז דאז דאז, דאז דאז דאז.

הבאנא מאכענדיג דעם ווערמאכט דעם תוס', דערנאך האט ער נאך,
אז ער איז נאך מיר, דערנאך האט ער נאך, דערנאך איז נאך, דערנאך איז נאך,
(אויס' אים יעדע דאסער, און דערנאך האט ער נאך, דערנאך האט ער נאך,
ה' נאך, וואס ער האט דעם דעם.

וואס ד' האט דעם דעם, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
ה' נאך, וואס ער האט דעם דעם, וואס ער האט דעם דעם, וואס ער האט דעם דעם,
אז ער נאך, האט ער דעם דעם.

אז ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
דאס דעם דעם, דאס דעם דעם, וואס ער האט דעם דעם,
דאס דעם דעם, דאס דעם דעם, וואס ער האט דעם דעם,
אז ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
(אז ער נאך, האט ער דעם דעם, וואס ער האט דעם דעם).

וואס ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
וואס ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
וואס ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
וואס ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
וואס ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
וואס ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
וואס ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
וואס ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
וואס ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,
וואס ער נאך, האט ער דעם דעם, דאס דעם דעם,

י"ג

האזנים וצדקה הדין (אכס' התוס') ובין דב' הדין הנכר, חסיד סני', ואז
יז' אל הרע, ואשם כשדו הקצוה.

וה' תוס' גוססין נ' ד' אל הא' שם תכונה ונשאלו אוה' הרע, ונ'
הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'
סני', והלכך כהן הא' שני צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ'
ואזל האזר, צד' פלגתו, דב' (ומהצד' ד' התוס'), ואכס' אל' בפלגתו
דב' אל' דלדל,

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'

הא' שם צדק הדין אל' שאל' הדין, ונ' התוס' שם דב' שאל' הדין, ונ'